



EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS  
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EUROPSKI SUD ZA LJUDSKA PRAVA

DRUGI ODJEL

ODLUKA

Zahtjev br. 74808/17  
Zoran BAUKOVIĆ  
protiv Hrvatske

Europski sud za ljudska prava (Drugi odjel), zasjedajući 23. svibnja 2023. u odboru u sastavu:

Pauliine Koskelo, *predsjednica*,  
Lorraine Schembri Orland,  
Davor Derenčinović, *suci*,

i Dorothee von Arnim, *zamjenica tajnika Odjela*,  
uzimajući u obzir:

zahtjev (br. 74808/17) protiv Republike Hrvatske koji je hrvatski i srpski državljanin g. Zoran Bauković, koji je rođen 1975. i trenutno izdržava kaznu zatvora u Lepoglavi („podnositelj zahtjeva”) i kojeg je zastupao g. G. Preglej, odvjetnik iz Zagreba, podnio Sudu na temelju članka 34. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda („Konvencija”) dana 17. listopada 2017.,

odluku da se Vladu Republike Hrvatske („Vlada”), koju je zastupala njezina zastupnica, gđa Š. Stažnik, obavijesti o prigovoru o presumpciji nevinosti, a da se ostatak zahtjeva proglasi nedopuštenim,

očitovanja stranaka,

obavijest danu Vladi Srbije o njezinu pravu da se umiješa u postupak (članak 36. stavak 1. Konvencije) i činjenicu da nije izrazila želju da to pravo iskoristi,

nakon vijećanja odlučuje kako slijedi:

## PREDMET SPORA

1. Predmet se odnosi na prigovor podnositelja zahtjeva da je izjava glasnogovornika policijske uprave dana prije pokretanja kaznene istrage protiv njega dovela do povrede njegova prava na presumpciju nevinosti.

2. Dana 14. siječnja 1997., nakon što je završio rat u Hrvatskoj, civilnu osobu, hrvatsku državljanku, ubio je nepoznati počinitelj, navodno pripadnik srpskih paravojskih postrojbi. Ubojstvo se dogodilo u Iloku, gradu u istočnoj Slavoniji koji je nakon toga, do 15. siječnja 1998., mirno reintegriran u hrvatsko državno područje.

3. Nakon mirne reintegracije, hrvatske vlasti započele su istragu o ubojstvu. Nakon dovršetka izvida, dana 25. srpnja 2011., Policijska uprava vukovarsko-srijemska podnijela je posebno izvješće Županijskom državnom odvjetniku u Vukovaru, u kojem je podnositelja navela kao mogućeg počinitelja.

4. Tri dana kasnije, 28. srpnja 2011., glasnogovornik Policijske uprave obavijestio je javnost o završetku kaznenih izvida i podnositelja je naveo kao osumnjičenika. Dalje je izjavio:

„Osumnjičeni je tog dana, bez ikakva povoda, iz automatskog oružja ubio 46-godišnjakinju, nakon čega je napustio Hrvatsku, u koju se više nije vraćao. Naime, otišao je u Srbiju i tamo je živio sve ovo vrijeme ... Osumnjičeni je ... kazneno prijavljen zbog ubojstva i za njim je raspisana tjeratica.”

5. Protiv podnositelja zahtjeva naknadno je podignuta optužnica zbog ubojstva te je prvi put osuđen 2014., ali Vrhovni je sud ukinuo tu presudu zbog nedostatka dokaza te je predmet vratio na ponovno suđenje.

6. Dana 4. veljače 2015. Županijski sud u Vukovaru osudio je podnositelja zbog ubojstva na kaznu zatvora u trajanju od dvanaest godina, a ta je presuda potvrđena u žalbenom postupku.

7. Dana 30. ožujka 2017. Ustavni sud odbio je naknadnu ustavnu tužbu podnositelja zahtjeva utvrdivši da nije došlo do povrede prava na presumpciju nevinosti. Ta je odluka dostavljena podnositelju zahtjeva 18. travnja 2017.

## OCJENA SUDA

8. Sud smatra da nije potrebno odlučiti o tvrdnji o nedopuštenosti koju je iznijela Vlada jer je ovaj zahtjev u svakom slučaju nedopušten iz sljedećih razloga.

9. Opća načela o pravu na presumpciju nevinosti sadržanom u članku 6. stavku 2. Konvencije sažeta su u predmetu *Peša protiv Hrvatske* (br. 40523/08, stavci 138. – 141., 8. travnja 2010.). Članak 6. stavak 2. zabranjuje, *inter alia*, izjave javnih dužnosnika o kaznenim istragama u tijeku koje potiču javnost da vjeruje da je osumnjičenik kriv i prejudiciraju ocjenu činjenica koju provodi nadležno pravosudno tijelo (*ibid.*, stavci 138. i 141.). Mora postojati temeljno razlikovanje u tom pogledu između izjave kojom se nekoga samo sumnjiči za počinjenje kaznenog djela i jasne tvrdnje, bez pravomoćne presude, da je pojedinac počinio kazneno djelo o kojemu je riječ (*ibid.*, stavak 141.).

10. Sud primjećuje da je u ovom predmetu spornu izjavu, u kojoj se podnositelja zahtjeva spominje po imenu, dao glasnogovornik nadležne

policijske uprave nakon što je to tijelo završilo kaznene izvide i podnijelo kaznenu prijavu protiv podnositelja nadležnom državnom odvjetništvu (vidi stavak 4. ove odluke). Sud se slaže da je, kad se promatra odvojeno, sporna izjava kod podnositelja mogla izazvati zabrinutost zbog njegova prava na presumpciju nevinosti.

11. Međutim, stranke su suglasne da je postojao opravdan interes javnosti da bude obaviještena o svakom napretku u kaznenoj istrazi o ubojstvu o kojem je riječ s obzirom na političku osjetljivost tog djela i poseban kontekst razdoblja poslije reintegracije na tom području.

12. Iako je upotreba kategoričkih izraza da je podnositelj zahtjeva „ubio 46-godišnjakinju” nesretna, Sud smatra da se, s obzirom na kontekst u kojem su izrazi upotrijebljeni, izjava policijskog službenika nije odnosila na pitanje je li podnositeljeva krivnja utvrđena na temelju dokaza, što očito nije bilo na policiji da utvrdi, već na pitanje je li u spisu predmeta bilo dovoljno dokaza o podnositeljevoj krivnji koji bi opravdali podnošenje kaznene prijave od strane policije protiv podnositelja (usporedi i predmete *Daktaras protiv Litve*, br. 42095/98, stavak 44., ECHR 2000-X, i *Czajkowski protiv Poljske* (odl.), br. 6809/03, 16. listopada 2007.). To dalje proizlazi iz činjenice da je u svojoj izjavi policijski službenik podnositelja dosljedno nazivao „osumnjičenikom”, izrazom koji razumije čak i laik, kao i iz činjenice da je pojasnio da je protiv njega podnesena kaznena prijava i raspisana tjeratica (vidi stavak 4. ove odluke). U tim okolnostima Sud zaključuje da nema dojma da je izjava koju je upotrijebio policijski glasnogovornik, kad se pročita u cijelosti, predstavljala povredu načela presumpcije nevinosti.

13. Sud nadalje primjećuje da je, nakon osude podnositelja u prvom stupnju, Vrhovni sud 2014. ukinuo tu presudu i vratio predmet na ponovno suđenje zbog nedostatka dokaza (vidi stavak 5. ove odluke), što ukazuje na to da domaći sudovi očito nisu prejudicirali podnositeljevu krivnju na temelju sporne izjave.

14. Iz toga proizlazi da je ovaj prigovor očigledno neosnovan i da se mora odbaciti u skladu s člankom 35. stavkom 3. točkom (a) i stavkom 4. Konvencije.

Iz tih razloga Sud jednoglasno

*utvrđuje* da je zahtjev nedopušten.

Sastavljeno na engleskome jeziku i otpravljeno u pisanom obliku dana 15. lipnja 2023.

Dorothee von Arnim  
Zamjenica tajnika

Pauliine Koskelo  
Predsjednica

ODLUKA BAUKOVIĆ protiv HRVATSKE

Prevela prevoditeljska agencija Alkemist

**ALKEMIST**  
European Translation Agency  
ALKEMIST STUDIO d.o.o.  
Miramarska 24/6, 10 000 Zagreb  
OIB: 72466496524